

151
Obedientie bonum. n̄ solum abbati exhibendum ē! s; etiam sibi inuicē ita obediāt fr̄es. scientes p̄ hanc obedientie uia se ituros ad d̄m. Premisso ḡ abbatis aut p̄positoꝝ qui ab eo constituunt̄ impio. cui n̄ p̄mittim̄ priuata imperia p̄poni! de cetero om̄s iuniores p̄orib̄ suis om̄i caritate & sollicitudine obediāt. Qd̄ si q̄s contentiosus reperitur! corripiat̄. Siquis autē frater p̄ quauis minima causa. ab abbate uel a quocūq; priore suo corripit̄ quolibet modo? ul' si leniter senserit animū prioris cuiuscūq; contra se iratū ul' cōmotum quāuis modice! mox sine mora tamdiu p̄stratus int̄a ante pedes ei' iaceat satisfaciens. usq; dum benedictione sanetur ista cōmotio. Quod si q̄s contempserit facere! aut corporali uindictē subiaceat. aut si contumax fuerit. de monasterio expellatur. *De bono zelo quē debēt monachi habere.*

152
Sicut est zelus amaritudinis malus. qui separat a d̄o & ducit ad infernū! ita est zelus bonus qui separat a uicijs. & ducit ad